

مەسعوود محەمەد

بەسەرداچوونەوہ

وہشانی یە کہم: «گۆفاری کۆری زانیاری کورد» بەرگی 5. سالی 1977
وہشانی دووم: سايی www.mamosta.net سالی 2010

ئهم گوتاره‌ی ماموستا قزلجی که به عینوانی «له باره‌ی هیندی له نهینیه کانی ریزمانی کوردی» بو «گوفاری کور» هاتوه، دهنگ دانه‌وه‌ییکی نرخدار و دل‌سوزانه‌یه له‌وه‌وه به‌رانبه‌ر یه کیک له به‌رهمه ریزمانیه کانی کوری زانیاری کورد، ریگه رووناککه‌ره‌وه‌ی ریبازیکی زمانی کوردیشه. گوتاره که له و رووپه‌رانه‌ی ژوورا، بی دستکاری و لی سرینه‌وه و لی گورین، بلا و کرایه‌وه، ناوناوه‌ییکی نه‌بی که به ناچاری شیوه‌ی ریتووسه که‌ی له‌گه‌ل شیوه ریتووسی کور گونجینردا بو‌ئه‌وه‌ی، تا راده‌ی لوان، له‌گه‌ل چاپکراوه کانی تری کوردا له رووی ریتووسه‌وه یه ک‌ئاهه‌نگ بیت.

به‌عاده‌ت گوتار له‌لایه‌ن نرخینه‌ره‌وه ته‌ماشا ده‌کریت و ئه‌و تیبینیانه‌ی هه‌بیت بو‌خواه‌نی گوتار ده‌چیته‌وه تا‌کوو سهر له نو‌ی له‌به‌ر تیشکی ئه‌و تیبینیانه‌دا به گوتاره که‌یدا بیته‌وه و چی به راستیان ده‌زانیت به هه‌ندیان هه‌لبگریت و له دووباره پیدا چونه‌وه‌دا جیگه‌یان بو‌بکاته‌وه. ئه‌وه‌ی ریگ که‌وتیشی له‌سهر نه‌بیت ده‌خریته به‌ر چاوی ئه‌نجومه‌نی کور و ئه‌و بریار له باره‌یه‌وه ده‌دات.

ئهم جاره‌یان له‌به‌ر دووری نشیمه‌نی خاوه‌ن گوتار و به نیازی کورت کردنه‌وه‌ی کاتی پنیوست بو‌ئهم شیوه «دووبارخانه»‌یه¹ دریت‌خاین، ئه‌نجومه‌نی کور لیمی سه‌لماند که‌وا تیبینه‌کانم له شیوه‌ی گوتاردا یه‌کسه‌ر به‌دوا ئه‌و گوتاره‌دا چاپ بکری‌ن بی‌ئه‌وه‌ی له پیشه‌وه بخریته به‌ر نیگای خاوه‌ن گوتاره‌وه. له‌مه‌شدا نه‌زیانیک په‌یدا ده‌بیت، نه‌راستی و زانستیش وه‌ته‌نگ دین.

ماموستا قزلجی، وه‌ک له به‌رفره‌وانیی لیکۆلینه‌وه‌کانی و سه‌ره‌ژوور تی هه‌لکشانی به‌ره‌و میژوه‌وه ده‌رده‌که‌ویت، له‌گه‌لیک جیگه و گوته‌دا بو‌ی ریگ که‌وتوه پاریز بیاته رایه‌کانم و به تیری ره‌خه‌ بیانپیکیت، به‌لام ویستویه‌تی جوانمه‌ردی خویان لی به‌کار به‌ینیت و به‌شی زوریان جه‌ب بدات. من هه‌ر چه‌ند هه‌ست به‌چاکه کردنم تیزیش بیت و به‌چاوی «خیله‌وه»² سه‌یری چاکه‌بکه‌م، ده‌شی که‌م، هه‌رگیز وه‌ته‌نگ نایم له‌وه‌ی نه‌شته‌ری پسپوری دۆست و دل‌سوز له‌شی هه‌موو به‌رهم‌میکم کوناش

¹ دووباره‌خانه: کاروانچی کاتیک ژماره‌ی باره‌کانی له ژماره‌ی ولاغه‌کانی پتر بوو هه‌موو ولاغه‌کانی بار ده‌کات و به‌ره‌کان تا نیوه‌ی ریگه‌ی قوناغ ده‌بات و ده‌گه‌ریته‌وه بو‌سهر ئه‌و بارانه‌ی به‌جی مابوون ئه‌وانیش ده‌باته‌لای باره‌کانی تر. هه‌ر به‌و پییه‌ش به‌شه‌که‌ی تری ریگا به‌شیوه‌ی «دووبارخانه‌بی» ده‌بریت.

² مه‌شوره، ده‌گوتری خیل یه‌ک به‌دوو ده‌بینی.

کوناش بکات. حاجی قادر گوته نی:

«پیم خوشه غه زهل فهرشی قدومی عوقه لایی»

هه ر ئه م تیبینی کردنه ی باخهل فهرحی دۆستیکی زانای وه ک مامۆستا قزلجییه وا رینگه م پئی ده دا له وه رامی ره خنده دا، وه یا له ته ک ده رنه زه رخستنی ئه وه ی به «پوختتر» ی ده زانم په روای دوودلی کردن و زمان گرتن له بیر خۆم بیه مه وه پئی خوتخوته ی دل شکسته کردن و کۆمه ی دۆست ره نجاندن مه شقی خامه رانی بکه م.

به دوا گو تاره که ی مامۆستادا، ئیستا پبیه پئی و جیبه جیبی تیبینی تیدا کردن، چی لام هه بیته، له وانه ی خزمه تی باسه که ده که ن، به زنجیره ده خریتنه بهر چاوی خویته رانه وه. واش بوه ترسی دریتزه ی له حه ده به ده ر قسه ی لی کورت کردوومه ته وه، وه یا هه ر به جارئی پئی قسه ی کردوم. وه ک بزانه تازه یی ئه و باسانه داخوازی شی کردنه وه ی نه فه س دریتزه ده کات.

-1-

به پئی ئه وه ی له لاپه ره ی 113- 114 ی گو قاردا نووسراوه وا ده فامریتته وه که من له نووسینه که ی ناو «چه ند حه شارگه ییکی ریزمانی کوردی» دا له و مه به ستانه دواوم که له کۆتایی لاپه ره 113 و سه ره تایی لاپه ره ی دواتردا ریزیان به ستوه. لی ره دا ناوی ئه و سه ره باسانه ده نووسم که له «حه شارگه...» دا لیان کۆلراوه ته وه:

1) حه شارگه ی «راناو»

2) حه شارگه ی پاشگره کانی «کار» که بریتین له «ا، کا، را»

3) حه شارگه ی «فعلی انتقالی و انتقالی پیچه وانه»

4) حه شارگه ی «ناوگر»

دوا ی ئه مانه، به زیاده وه و پئی ئه وه ی ژماره ی بو دابنریت، له راناو بوون و راناونه بوونی ئه و «ت» ه دواوم که له کاری ئاینده دا ده که ویتته کۆتایی ریتزه ی له مه ر که سی سییه می تاکه وه، وه ک: ده روات، ده چیت...

له مه وه دهرده كه ویت من له «حه شارگه...» دا باسی پاشگری «ره، وه، انی» م نه كرده كه له گوتاره كه دا لیان كۆلراوه ته وه. ئەم ئیشاره تهش به هیچ جوړیک ده خلی به سه ر نرخ و ناوه رۆکی گوتاره كه وه نییه چونكه نه دوانی من له و شتانه نرخان له گوتاره كه دانا شكینیت، له سه نگیشی كه م ناكاته وه.

-2-

له لاپه ره 114 ی گۆفارددا كه له ده سنووسی مامۆستا قزلجییه وه به چاپ گه یشتوه نوو سراوه فیعلی «برگشتن» تیپه ره. نه مویت نووسینه كه ی مامۆستا دهست لی بدهم هه رچه نده ده زانم كه مه بهستی ئەوه بووه بلی «تینه په ره»، كه ئەمهش راستی فیعله كه یه، چونكه له قسه كانی دواتریدا كه ده لی «برگردانیدن» تیپه ری عام و «برگاشتن» تیپه ری خاص بوه دیاره ده بی به لای ئەویشه وه «برگشتن» تینه په ر بیت.

-3-

له لاپه ره 115 دا فعلی «سوون، جوون» هاتوون، گۆیا له وانه وه دوو فیعلی «ساوین، جاوین» به لی زیاد كردنی ئەلفیک له هه ر یه كینکیان په یدا بوون. له پیشه وه ده بی بلیین ئەگه ر سه لماندمان «ساوین، جاوین» له «سوون، جوون» ه وه هاتوون پیوسته بشسه لمینین كه نه ك ته نها «ئەلف»، به لكوو «ئ» یش به زیاده وه هاتوه، به و پینه ئەلفیک له دهره وه هاتۆته به رای «واوه كه و ی» یه كیش هاتۆته دوايه وه، كه ئەمه شیوه ییكي نه دیتراوه له په یدا بوونی ناوگر له فیعلی كوردیدا. من وا ده زانم فیعله كان له بنه رتدا «ساوین، جاوین» بوون و به تیپه رینی كات و گۆرانی ئاخاوتن به ره و سوکی و كورتی شیوه ی كورتتر و سوو كتریان لی كه وتۆته وه. ئەوه ی له ئاخاوتنی ناوچه جودا كانی كوردستاندا دیته به ر گوی ئەم سی شیوه یه یه:

ساوین: ساویم، ده ساوم

سوین: سویم، ده سووم

سوون: سووم، ده سووم

فیعلی «جاوین» یش دوو شیوهی «جوین، جوون» ی لی ده بیسری و هه ر سی شیوهش له باودان.

دیاره ئەم فیعلانه هه وه ل جار ئەلفه که یان قرتاوه و بوونه ته «سوین، جوین» دواتر کورتتر کراونه ته وه بو «سوون، جوون».

من له گوتاری ترمدان نووسیومه چۆن وشه ی «دژنیو – به واتای دشنامی فارسی» ئەم گۆرانە ی به سهردا هاتوه: دژنیو – جنیو – جوین – جوون.

«ساوین و جاوین» یش نهختیکی ریگهی «دژنیو – جوون» یان کوتاوه ته وه و بوونه ته «سوون، جوون». ئەم باوه ره له ریگه ییکی تریشه وه پته و ده بیت، ئەویش ئەو راستیه یه که هاتنی ناوگر بو ناو وشه گۆران به سه ر واتایدا ده هینیت که چی ده زانین «جاوین – جوون» «ساوین – سوون» واتایان نه گۆراوه، که واته ده بی وشه کان له ری لی سوان و لی قرتانه وه شیوه یان گۆرابیت چونکه به مه دا واتای وشه ناگۆریت وه ک که وشه ی «هه ستام، هه لستام» و چه ندین وشه ی تری کورت کراوه ی کوردی واتا گۆرانیان تیدا په یدا نه بوه. ئەم لیکدانه وه یه ته نها له حالیکدا هه ل ده وه شیتته وه که به توژیته وه ی میژووی به سه لمیندری، له کۆندا وشه کان «سوون، جوون» بوون دوا ی لیان زیاد کراو بوون به «ساوین، جاوین».

-4-

له لاپه ره 116 دا وشه ی «بووردن، بواردن» هاتوه: من له «حه شارگه...» دا باسی ئەمه م کردوه، به لام لی ره دا ده بی بلیم «بووردن» که کاریکی تینه په ره به واتای «به خشین» ی پاته و پات نایه ت چونکه «به خشین» کاریکی تینه په ره، دیاره تینه په ر و تینه په ریش پیکه ل نابن. ئەوی به واتای «به خشین» ی ته واو دیت وشه ی «لیبووردن» ه که تینه په ری به واسیته یه. ده بی بگۆتری «من له تو بووردم» ناشی بگۆتری «من ئەتۆم بوورد». ئەوه ی به سه ر زارانه وه یه ده گۆتری «بمبوره» ته واویک له ده ستووری لاداوه و راستیه که ی «لیم ببوره» یه. ده گۆتری «دارام بوارد، دارا منی بوارد، بمبوره...» چونکه «بواردن» کاریکی تینه په ره و جیی خۆیه تی به رکاری بی واسیته ی هه بیت...

بەدوا «بوردن – بواردن» دا من لە گەڵ رای «مامۆستا قزڵجی» دام که دەلی دوو وشە «ئەنگوتن – ئەنگاوتن» تینەپەر و تێپەری یەک کارن هەرچەند لە گەلیک شیوە ئاخاوتندا «ئەنگوتن» بە واتای «بزووتن» [گەلاویژ ئەنگوت]، «هەلکردن» [نەسیم ئەنگوت]... و واتای ئەو تۆیی تریش بەزۆری لە کاردیت. من لە «حەشارگە...» دا ئەم دوو وشەیم هەلبوارد چونکە هەندێ برادەری زمانزان لییان نەسەلماندم واتای تێپەر و تینەپەری یەک کار هیندە «ئەنگوتن، ئەنگاوتن» لە یەکتەر دوور بکەوێتەو، ئەو برادەرەنەش نەیانبستبوو کارەکان بەو واتایە دین که مامۆستا قزڵجی باسی کردووە [بە واتای پیکران، ئەنگیوران].

بە پێچەوانەی ئەوێ مامۆستا لە بارە «هەل ئەنگاوتن» ی گوتووە که گویا ئەو کارە وجودی نییە، لە زۆر ناوچەی کوردەواری دیوی کوردستانی عێراقدا دەگوترێ «لوولە» تەنگە کەم هەل ئەنگاوت دەنا کابرام دەکوشت – جوگاکەم نەختیک هەل ئەنگاوت و ئاو کەم بەسەر ئەرز کرد...».

-5-

لە بارە کارەکانی «شردن [بوویتە شاردن]، ژمردن [بوویتە ژماردن]، بژردن [بوویتە بژاردن]». من وا دەزانم ئەسلی ئەم فیعلانە «شران، ژمران، بژران» ه که لە جۆری فیعلی مطاوعی وەک «سووتان، پمان، پسان» ن. ئەمانە بەهۆی ناوگر دەبنە «شاردن [هوه]، ژماردن، بژاردن» رێژە «مبني للمجهول» یشیان تا ئیستا بە پێی دەستووری گشتی لە ئاخاوتندا هەر ماوه و دەگوترێ «دەژمێردی»، دەشاردریتەو، دەبژێردی» کهواتە دەشی بلین لە رووی بەراورد کردنەو ئەم لیستە یە پیک دیت:

<u>تینەپەر</u>	<u>تێپەر</u>	<u>مبني للمجهول</u>
رما	رماندی	رماندرا [ریمیندرا]
سووتا	سووتاندی	سووتاندرا [سوتیندرا]
پسا	پساندی	پساندرا [پسیندرا]
شرایهوه	شاردرایهوه	شاردرایهوه
ژمرا	ژماردی	ژماردرا [ژمێردرا]
بژرا	بژاردی	بژاردرا [بژێردرا]

لیره دا تهو ره خنه یه م لی ناگیرئ که بگوترئ «سووتا، رما، پسا» به هوی «اند» هوه بوونه ته تیپه ره که چی «شرا، ژمرا، بژرا» له ریگه ییکی تره وه بوونه «تی»، چونکه مهرج نییه هه موو فیعله کان به یه ک ریگه دا به ره و تیپه ری برۆن: به نموونه، فیعلی «ئه نگوا – به واتای پیکرا» به هوی «اند» نا کریتته تیپه ره و نایتته «ئه نگواندی» به لکوو ده بیته «ئه نگاوتی» که هه ره خوی ریژه ی تیپه ری «ئه نگووت» یشه.

ئه گه ره ئه م بوچوونه م راستی کاری «سپاردن» یش هه مان جو ره هاتنی له «سپران» هوه جیی باوه ره پی کردن ده بی. وه ک له «حه شارگه...» دا گوومه «سپرا، ده سپری» له نیوان خیله کانی به شیکی هه ری می رانیه و قه لادزه و کوپه دا ده بیستری. ئه گه ره بشلیین «ژمرا، شرایه وه، بژرا، سپرا» ریژه ی «مبنی للمجهول» ن ده بی بسه لمینین کور تکراره ی «ژماردرا، شاردرایه وه، بژاردرا، سپاردرا» ن. ره نگه توپژینه وه ی میژووی به لاییکیاندا ساغ بکاته وه.

ئه وه ی ماموستا قزلجی له باره ی «ژماردن» ی گوته که گویا له «شمردن» هوه به ئه لفیکی زیاده وه هاتوه (کو تایی لاپه ره 117) ناوگرمان به دهسته وه نادات چونکه «ژماردن» ی کوردی به رانبه ره و پیکه لپیکی «شمردن» ی فارسییه و هه ردوویان تیپه رن. وا بزانه نایی بلین «ژماردن» له «شمردن» هوه هاتوه به لکوو هه ره ئه وه نده ریگه یه مان هه یه که بلین له کور دیدا ژماردن به واتای «شمردن» ی فارسییه هه ره وه ک «پی» ی کوردی به رانبه ره «پا» ی فارسییه.

-6-

منیش وه ک ماموستا قزلجی (لاپه ره 118)، له «حه شارگه...» دا گوومه «بزووتن» به هوی ناوگره وه له تینه په ره وه بوته «بزاوتن» که تیپه ره... لیره دا هه ره ئه وه نده ده لیم له هه ندئ شوینی کوردستانی عیرا قدا له جیاتی «بزیو» وشه ی «بزۆز» به کار دهینن، واش پی ده چی ریژه ییک بیت له وانه ی تائیستا بهر حیسابان نه که وتوون، هه فالیشی هه ن وه ک له م نوونانه وه ده رده که ویت: «بزۆز، کلۆل، گلۆل، فۆس...»

-7-

«رۆنشتن و دانشتن» ویا «دانشتن» له یهک واتادان و زۆریش باون، به لام که به هۆی «اند» بکریتته تیپهر ده بیته «دانیشاندن – رۆنیشاندن». دیاره که به هۆی ناوگری «ا» بکریتته تیپهر ده بیته «ناشتن» و تهواویک له واتاکه ی ده گۆرپت، ئەمهش مافی بی ده مه ته قه ی ناوگره: پاشگری «اند» ههر ئەوهنده ده کات که له تینه په ره وه، تیپهر دروست ده کات بی ئەوهی واتای بگۆرپت.

-8-

له لاپه ره 120 دا وا راگه یاندراره که وشه «په ساردن – هه لپه ساردن» له «سپاردن» هوه هاتوه و واتاکه ی گۆراوه. وا ده زانم به لگه ییک نییه ئەمه بسه پینی، پتریش له گه ل باوه ردا ده گونجی بگوتری ههر دوویان وشه ی سهر به خوون و له بنه ره تدا له یه کتر جودان وه کو هه موو دوو وشه ی تری له یه کتر جودا. گه لینگ وشه هه ن له کوردیدا وه ک ئەم دوو وشه یه حه رفه کانیا ن (ده نگه کانیا ن) هاوچه شنن به لام به دوا یه کتردا هاتنی ده نگه کان و واتای وشه کان جودان وه ک: «گه رم، مه رگ – ده رز، زه رد – زیڕ، ریز...» چ به لگه ییکیشم به ده ست که سه وه نه دیتوه ئیسپاتی ئەوه بکات که یه کیکیا ن له وی تره وه وه رگه راوه.

-9-

له بابته وشه ی «خوردن [خوه ردن]، خورتن [خوه رتن]، خو [خوه]...» هوه که له لاپه ره 121 باس کراوه دوو تییینیم هه یه:

یه که م: له م وشانه وه که سه رچاوه ی «خواردن» ی ئیستا که ی کوردی به ده سه ته وه ده دن ده زانری بۆچی ئەم وشه یه له تصریفدا وه ک ئەو کۆمه له وشانه نییه که هاو کیشن و بهر یه ک ده ستووری بی که له بهر و بی ریزه پهری تصریف ده که ون وه ک:

ده بویرم	بواردم
ده هه نیرم	هه ناردم

ژماردم	ده ژميرم
بژاردم	ده بژيرم
سپاردم	ده سپيرم

فيعلی «خواردم» ده بوو به پيی ئەم ده ستووره له ئاینده دا بیته «ده خویرم» که چی ده بیته «ده خۆم» ناو او هه ییکیش لیره وه لوه وی ده گوتری «ده خۆرم». به لام که زانرا به ئەصل «خواردن» نه بوه چ گله یی له وه دا نامینی که ریژه ی ئاینده ی بچیتته وه به ره و ریژه ی ئەو سه رچاوه یه ی که لینه وه هه لقه یوه.

دوه وه: که زانیمان دهنگی «ا» ی ناو وشه ی «خواردن» له دهنگی فهتحة «ه» وه هاتوه نابی بلین ناوگره و له لاه هاتوه بو ناو وشه که به لکوو ئاشکرایه که له ئاکامی گۆرانه وه پهیدا بوه، گۆرانیش باسکه زۆر جودا له باسی «ناوگر».

-10-

له باره ی وشه ی «بریشکه» وه که ئەویش له لاپه ره 121 دا باس کراوه من ههر وا ده زانم به هوی ناوگری «ئ» له «برژان» ی کوردیه وه پهیدا بوه نه ک له «وریزیتک» وه، به لگه شم وشه ییکی تره که ئەویش، هه مان جوړ، ئەم دهنگه ی «ئ» تیندا به ناوگر هاتوه، وشه که ش «نانبریشک» ه که خهلق کردویانه ته «ناوبریشک». وا ده زانم زۆر زه حمه ته زمانی کوردی له وشه ی «وریزیتک» وه ریژه ی «بریشک» ی بو وشه ی «نانبریشک – ناوبریشک» خواستبیتته وه به تایه تی که له کۆنه وه وشه ییکی وه ک «نانبریزیتک» نه بوو بیت بیکه ین به بنه مای وشه که ی ئیستای کوردی.

-11-

له وشه کانی «برنج، ئاسه وار – لاپه ره 122، کۆمه ل – لاپه ره 123، دروینته» بی سی و دوو لی کردن هاتمه سه ر رایه که ی مامۆستا قزلجی، له دوو وشه ی «ئاسه وار، کۆمه ل» یش ویرای قه ناعه ت هینان، روون بوونه وه ییکی زمانناسانه شم پین گه ییشت

به تايبه تي له وشه ي «ئاسه وار» ه وه. به لام وا ده زانم دهنگي «ئ» ي ناو وشه ي «دروينه» له «دروين» ه وه گوراوه نهك «دروان» چونكه ئه مه ي دوايي تينه په ره «دروون، دروين» يش تپه ره. «سوان، بران» يش هه ردوويان تينه په رن «سوین، برين» يش تپه رن...

-12-

وشه ي «پيژه» ناشي له «پيژان» ي «خشت پيژان» ه وه هاتييت كه وا له لاپه ره 123 باس كراوه چونكه واتاي «پيژه» له وشه ي «ريژه و پيژه» دا بلا بوونه وه يه نهك كه وتنه وه سه ريه ك و ريك كه وتن. بلا بوونه وه ش بو «پژان» ده چيته وه.

به داخه وه له ده سنووسه كه ي ماموستا قزلجي دوو وشه هاتوون. نيشانه ييك به سه ر پيئيكي هه ر يه كييك له و دوو وشانه وه هه يه به لام نازانري هي كام پيته. وشه كان «گيره، گيران» ن، له چاپ كردندا بوون به «گيره، گيران» دياريشه نابي وا بن.

-13-

وشه كانی «خارشت، شهبه ق، ئاراو. لاپه ره 123»، ره مانه «لاپه ره 124» ده مه ته قه هه ل ده گرن، رهنگه ليشيان به كو تايي نه گه ين، ئه وه نده ش گرن گ نين زور يان پيوه ماندوو بين، له بهر ئه مه به سه رياندا نه رو ييشتمه وه.

-14-

له باره ي خالي دووهم كه له كو تايي لاپه ره 124 به ره و دواوه باسي «ت» ي كو تايي هيندئ فيعل ده كات، ماموستا له وه دا له گه لم گونجاوه كه ده ليم ئه و «تي» يانه ي كو تايي فيعلي «كه سي دووهم و سييه مي تاك»، وهك «ده خو يت، ده كه يت - ده بات، ده چي ت...» راناو نين، نموونه ي وشه ي كو ني ده ري و ئاو يستاشي هيناوه كه له وانده دا وهك له په هله وي دا، [به پي نووسيني ناو گوتاره كه] ئه م تيبانه به كار هاتوون.

به لام له گوشه نيگای ريزمانه وه، وا ده زانم، تهو به لگانه ی من له «حه شارگه...» دا هينابوم بو راناو نه بوونی تهو «تی» يانه [به تاييه تی هی که سی سييه می تاک] پتر ئيسپاتی مه به ست ده که ن له وهی که بزاندري له کونه وه تی له و شويتانه دا به کارهاتوون چونکه تهو که سه ی بللی «تی» يه کانی ئيمرو راناوون ده توانی بللی له کونيشه وه راناو بوون، بگره پتریش به رده وام ده بی له سهر بيرورای خوئی که ده زانی بهر له دوو هزار سال زیاتر تهو جوړه «تی» يه به کار هاتون، به لام که به لگه ی پته و ئيسپاتی راناو نه بوونی کرد چ بايه خيک ناميني له وه دا ئايا کونن يان تازه. من له «حه شارگه...» دا دوو به لگه م هينابووه (بروانه لاپه ره کانی 88 – 91 ی «حه شارگه...») بو راناو به بوونی «تی» يه که ی که سی سييه می تاک يه کيکیان له وه دا که ته گهر راناو بووبايه ده بوو وه ک ته وانی تر مومکين بی له رسته دا بيته «مه فعول». راناوه کانی ريژه ی ئاینده ته مانه ن:

ده روم	«م»
ده روین	«ین»
ده رویت	«یت، ی»
ده روون	«ن»
ده روات	(گويا «ت» يا خود «ات» راناوه)
ده روون	«ن»

ئيستا تهو راناوانه – ته گهر راناوبن – ده خهينه رسته ی ته و ته ووه تييدا بين به مه فعول:

ده يانبردم	«م»
ده يانبردين	«ین»
ده يانبردیت	«یت، ی»
ده يانبرد	« - »
ده يانبردن	«ن»

ته گهر «ات» وه يا «ت» له کوتايی «ده روات» دا راناو بويايه ده بوو ته ویش وه ک ته وانی تر ببووييه «مه فعول» و بگوترا بایه: «ده يانبردت» وه يا «ده يانبردیت» (ته گهر نمونه که له «کوشتن» ه وه هاتبا ده بوو بگوتري «ده يانکوشيت»).

به لگه ی دووه م، که به هیژ تریشه له هی یه که م، له وه دایه که وا به پی باوه ری ئه و زمانشناسانه ی «تی» یه که ی که سی سیه می تاک به راناو داده نیین ده بی ئه م «تی» یه ی کۆتایی فیعلی وه ک «بووبیت، چوبیت...» راناو بی. جا ئه گه ر ئه مه راست بی که «تی» یه که راناوه ده بی به لمینین له فیعله کانی وه ک «چوبیت، چوبیتین، چوبیتیت...» دا دوو راناو هه بی ت یه کیکیان هی که سی سیه می تاک و ئه وی تریشان هی که سه کانی تر. له فیعلی تیپه ردا وه ک «گوتیتیمان، کیلابیتیان، کردیتیت...» که وا هه میسان دوو راناوی «فاعیل» له یه ک فیعلدا کۆده بنه وه یه کیکیان هی که سی سیه می تاک و ئه وی تریان هی که سه کانی تر، ده بی له «گوتیتیتی، کیلابیتیتی، کردیتیتی» دا دوو راناوی که سی سیه می تاک هه بی «ت، ی» ئه مه ش شتیک نیه هیچ لیکدانه وه ییکی به ریوجی مه رحه بای لی بکات.

له بهر ئه مه وا ده زانم مامۆستا قزلی له ییویست که متر سه رنجی کشاوه بو ئه م باسه و به چاوی کریاریش سه یری هه موو به لگه کانی ناو «حه شارگه...» ی نه کردوه. به نمونه، ئه گه ر ری هه با پتر خۆی به و باسانه و به لگه کانی ناو «حه شارگه...» وه خه ریک کردبا ده بوو هه لوه ستیکی له ئاست لیکدانه وه ده باره ی راناوی لکاوی به هیژ و به یه یژ (لاپه ره 13 - 17) بکردبایه وه یا ناویکی فیعلی «انتقالی و انتقالی پیچه وانه لاپه ره 51 - 77» ی به ینا بایه...

-15-

له باره ی وشه ی «نبردت، نپردیتن» [نه په ردیت، نه په ردیتن] که له سه ره تای لاپه ره 127 دا هاتوون چ زیانیک په یدا نا بی له وه دا که بلیم ره نگ بی وشه ی «نبرد- نه به رد» له وانه وه که وتیتته وه.

هه ر له و لاپه ره یه دا مامۆستا قزلی وشه ی «ره» ی به پیشگر داناوه و ده لی بو واتای «له» یه. لی ره دا تیبنیم هه یه:

ناشی «ره» به پیشگر دابندریت چونکه خۆی وشه ییکه له و به شه ئاخوتنه ی پی ده لین Preposition و له عه ره بیدا پی ده لین «حرف جر». ده وری «پیشگر» له پیک هینانی وشه دایه، ده وری پرپۆزیشنیش له رسته دایه. پیشگر و پاشگر و ناوگر خویان هه میسه ده بنه که رتیک ی وشه، هه ر ئه م تایه تیبه شه له وشه ی دیکه یان جودا

ده کاته وه، به لام ئەم راستییه مه نعی ئەوه ناکات پریپۆزیشن وه ک هه موو وشه ییکی تر ناوانوه وشه ی لیکدراو وه یا دارژاوه دروست بکات وه ک که بلین (پیاوی «بیدین» چ پهروای نییه...) وه یا (پیاوی «به دین» دهست ده پاریزی...) له م نمووناندا «به دین، بیدین» بوونه ته وشه ی فرههنگی ههروه ک دهشی وشه ی «دهستکورت» یش به واتای هه ژاری بخریته ناو فرههنگه وه، به لام که گوتمان «ئهم دنیا به بی دین راناوهستی – کابرا به پاره چاره ی کاره که ی کرد...» دوو وشه ی «بی، به» له رسته دا دهوریان دیت و وشه ی فرههنگیان دروست نه کرد چونکه نه بوون به کهرتی وشه ییکی تر وه ک که «هه ل، دا، تی، را...» له وشه کانی «هه لگرتن، داگرتن، تی سره واندن، راهاتن...» هه میسه کهرتیکیان و ناتوانن لیان بپچرینه وه بو ئەوه ی سه ره خو له ناو رسته دا ده ور بینن. له شیوه ی وه ک «هه لم گرت، داتان شکاند، تیان هه لسوو، رای ده پهریتن...» دا پیشگره کان هه ر پیشگرن و به شیکی فیهله کانن هه رچهن د راناویک که وتوته نیوانیانه وه.

له وشه ی وه ک «ره دوو کهوتن» دا ئەم «ره» یه پیوهندی به وشه ی «دوو» وه هیه وه ک پریپۆزیشن نه ک پیشگر، چونکه له ویدا «دوو» زهرفه نه ک فیهل.

له باره ی «رای» په هله وی و «را» ی ده ریشدا (لاپه ره 127) هه رچهن د نه شتوانم بيم نه به ره وان له و دوو زمانه دا به لام جوداوازی نیوان واتا که یان هینده ئاشکرایه ری به خو م ده دم بلیم ئەم دوو وشه یه ده خلیان به سه ر یه کتره وه نییه چونکه «رای» په هله وی پریپۆزیشن «را» ی ده ریش نیشانه ی «مفعولیه» ه چ به واسیته و چ بی واسیته. هه ر وه ک «رای» ناشی پیشگر بیت ههروه ها «را» ش ناشی پاشگر بیت هه رچهن د له دوا ی وشه وه بیت چونکه بایته کهرتیکی وشه و چ مه عنایان له ناوه رۆکی وشاندا زیاد و که م ناکات.

له باره ی پاشگری «وه» وه (لاپه ره 127) قسه زۆرن، من به وپه ری لی کورت کردنه وه وه خو می لی رزگار ده که م:

أ- نموونه کانی ماموستا قزلجی «بچۆره وه، بلیره وه، بمدره وه، بکه ره وه» هه موویان له ریژه ی فه رمان هاتوون، باشتر ئەوه یه «چۆوه (چۆوه وه)، گوتیه وه، دایه وه، کردیه وه» به ساده یی و بی لی زیاد کردنی ئەم «ر» ه ی ریژه فه رمانی به شیک له له هجه کانی کوردی بخرینه به ر سه رنجه وه.

ب- وه ک بو سه رنجی بینر دهرده که ویت پاشگری «وه» که له هندی له هجهی کوردیدا ده بیته پیشگری «وه، فه» نه ک ته نها بو دوویاته کردنه وه به لکوو بو گه لیک مه بهستی تر له گه ل فیعلدا به کار ده هیندری، له وانه:

- دوویاته کردنه وه.
- خوئی به شیکی بنجیه له فیعلدا که بی ئه و فیعله که واتای دروست نادات وه ک «رازانه وه، گواستنه وه، شاردنه وه...» له م فیعلانه دا پاشگری «وه» - وه « نه واتای دووباره کردنه وهی تیدایه نه، بی ئه و فیعله کان واتایان دروست ده بی.
- خوئی به شیکی بنجیه له فیعلدا به لام که لئی قرتا فیعله که واتایه کی تر ده دات و له هیچیشیان دوویاته کردنه وه په یدا نییه وه ک «ئاو خواردنه وه، پاره بردنه وه، دهرگا کردنه وه، مه ر کوشتنه وه...». ئه م فیعلانه ئه گه ر به واتای «شرب، کسب، فتح، ذبح» بن له و دوویاته کردنه وه دا ده بی بگوتری «جاریکی تر وه یا خود دووباره خواردنه وه، دووباره بردنه وه، دووباره کردنه وه - جاریکی تر بردمه وه، دووباره دهرگا که م کرده وه، سه رله نوی خواردمه وه... هتد». ماموستا قزلیجیش له به ره و کو تایی (لا په ره 128) دا گوتویه تی (پاشگری «وه» له فیعلی «بخوره وه» دا جگه له مه بهستی «اعاده»، بو جیاوازی نیوان «اکل» و «شرب» ه). به لام ده بوو بلی فیعلی تریش له م جو ره ی «خواردن» زورن.

-16-

له فیعله کانی ئه و نمونانه ی ماموستا قزلیجی له (لا په ره 128) دا هیناونه وه «ئه و گایه ی کریوته که جووت نا کا بیفرۆشه ره وه...» وه ک ماموستا خوئی ده لیت سه رنج گرتنیکی ورد پیویسته: چ له م نمونانه بیته و چ له نمونه ی تری وه ک «که وتم و هه لستامه وه، چوم و هاتمه وه، که پر م کرد و تیکم دایه وه...» بیته، دیارده ییکی گشتی له هه موواندا هه یه هه رچه ند دیارده که به پیی سروشتی «فیعل» جلوه گویش بکات. له به شیکی زوری ئه و فیعلانه دا فیعله که ی دواپی که پاشگری «وه - وه» ی پیویه به رده وام بوون وه یا دووباره کردنه وه ییکی پیچه وانیه یی فیعلی یه که م راده گه یه نیته له هه موانیشدا ئه گه ر فیعلی یه که م نه بیته هی دوهم نابیته:

چووم و هاتمه وه - هاتنه وه که بهرده وام بوونیکي پیچه وانه یی چوونه.
 که وتم و هه لستامه وه - هه لستانه وه که پیچه وانه یی که وتنه و له وه وه په یدا بۆته وه.
 کردم و تیکم دایه وه - تیک دانه وه پیچه وانه کردنی کردنه که یه و له وه وه هاتوه.
 گایه که ده فرۆشمه وه - دیاره له مه و پیش کریومه ده نا ده مگوت «ده فرۆشم». ئەم
 فرۆشتنه وه یه پیچه وانه یی کرینه وه یه.

له فیعلی «کوشتنه وه» دا وه ک گوتم پاشگری «وه - وه» بۆ دووباره کردنه وه نییه
 به لکوو خۆی دهوری بنجی و اتاگۆری دیتوه وه ک که له «پاره بردنه وه، ده رگه
 کردنه وه...» دا دهوری بنجی دیتوه یی «اعاده». ئەگه ر ئیمه ش وه ک مامۆستا قزلجی
 بلیین کوژرانه وه یی به رخ له لایه ن خه لقی تره وه سه به به بۆ ئەوه ی واتای دووباره
 کردنه وه یی تیدا «تصور» بکریت، پروبه پرووی دوو به ره له سستی گه و ره ده بین:
 یه کیکیان ئەوه یه که ده بوو یه که م «کوشتنه وه» یی بگوتری «کوشتن» تاکوو دووهم
 و سییه م و... هه زاره م دووباره کراوه یی ئەوین. به ره له سستی دوهم ئەوه یه که ئەگه ر له
 کوشتنه وه دا ری هه یی کاری لیره به پیشه وه یی خه لقی بیته «مبیر» بۆ ئەوه ی هی من
 و تۆ به شکلی دووباره کراو ده ربیردریت، ئەوسا ده بوو هه موو کاریکی تیپه ر نه ک
 هه ر «کوشتن، کوشتنه وه» هه مان شکلی دووباره کراو وه رگرن چونکه هه روه ک به ر
 له به رخه که یی من و تۆ به رخی تر سه ربراون به ر له جگه ره یی من و تۆش جگه ره یی
 تر داگیرسینراون، ئەوساش ده بوو بلییم «جگه ره یی کم داگیرسانده وه...» هه روه هاش
 بلییم «ده م و چاوم شوشته وه، زه ویه که م کیلایه وه [یه واتای کیلام]. سه گه که
 پیشله که یی خنکاندوه... هتاد» چونکه لیره به پیشه وه ده م و چاویش شو راون و
 زه ویش کیلراون و پیشله ش خنکینراون. [باسه که پتر به دوا که وتن هه ل ده گریت].

-17-

له باره یی ئەوه یی مامۆستا قزلجی له کو تایی لاپه ره 128 دا پیی ده لی پاشگری «انی»:
 راست کردنه وه یی بچووک له سه ره تایی لاپه ره 129 دا پیویسته بکریت. نووسراوه
 («کردتانی» و «کردمانی» و «کردشانی» صیغه یی زۆر کۆنی زمانی ده رین که له
 جیاتی هه وه ل که س و دوهم که س و سییه م که سی کۆی رابردو... و ده زانم ده یی
 وشه ی «کردمانی» له پیشه وه بیته بۆ ئەوه یی له خورد کردنه وه که یی دواتردا
 به رانبه ر که سی یه که م راوه ستیت، ئەوساش «کردتانی» ده که ویتته به رانبه ر که سی

دوه مه وه... که سهرنج راگريت ده بينيت دواتر له ديري چواره مي لاپه ره که دا فيعله کان ريزي راست و دروستيان به ستوه. به دوا ته مه دا که ماموستا ده لي «ده چمه وانى، ده چيته وانى» له مه وه پهيدا بوه باستر ته وه بوو بيگوتبايه «چوومه وانى، چوووته وانى» تا کوو ته وانيش وه ک نمونه کاني ناو کتبه که ي «به هار» ريژه ي رابر دويا ن هه بوايه.

ئيستا ده بي سهرنج بو شتيكي گرنگ رابکيشم له مه سه له ي «انى - هوانى» دا:

له شيوه ئاخواتنى سلیمانی ئەم پاشکۆيه وه نييه هه ر له گه ل فيعلدا بيت به لکوو به دواي ناویشدا دیت و ده گوتري «له ماله وانى...». رهنگه بگوتري ئەم «هوانى» يه ش هه ر ه ي دواي فيعله په ريوه ته وه بو کوتايى ناو، به لام ئەم هينده گوته يه راستي ديارده که مان بو روون ناکاته وه چونکه هه ر نه بي، بو ره ده ستووریک ره چاو بکريت وه ک ته وه ي که من خوم له کوتايى لاپه ره 229 و 230 ي کتبي «چه پکينک له گولزاري نالى» دا گويزانه وه ي هه ندی دهنگ و نامرازم له شوينیکه وه بو شوينیکي تر له نمونه کاني ناو ته و لاپه رانه دا داوه ته وه به داخوازي کيش وه يا قافيه ي شيعر¹. ليره دا ده بي ته و تيبينيه ش بکريت، هاتنى ئەم «هوانى» يه به دوا غه يري فيعلدا له شويني تايبه تيدا ده بي، ژماره ي ته و شوينانه ش زور نين، وشه که ش ده بي له حاله تي غه يري «فاعلية و وصفية» دا بيت، به کورتى ده بي له و حاله ته دا بيت که عه رب پي ده ليت «معمول» تير «مفعول» بي وه يا «زه رف» وه يا هه رشتيكي تری وه ک ته وان. به نمونه ده لييم که س نه بيستوه بگوتري «مه حمووده وانى کورپکي زي ره که، ئەم رووباره وانى تاوه که ي خو ره، خانه که م خوشه وانينه، مه ليکي جوانه وانيم گرت...».

به هه مه حال ئەم باسه گه ليک پتر لي وردبوونه وه ي ده وي ت له وه ي ماموستا قزلجي کردويه تي وه يا من ليره دا کردوومه. به لاي باوه ري منيشه وه به کارهيناني ئەم شيوه «رسته سازيه» به بابه تي «زمانى ته ده بي يه کگرتوو» نييه به لکوو به کارهينانیکي ناوچه ييه، ته نانه ت هيناني ته و «ر» ه نه رمه ش له ريژه ي فه رماندا وه ک «بنوسه ره وه، بليره وه، بچوره وه...» که هه نديک له نووسه ران به شيكي وه ک «نون

¹ وا ده زانم ته وه ي له و جيگايه ي «چه پک» دا گوتراوه يه که م ئيشاره يه بو ته و ته رزه جي گور کييه له ئاخواتنى کوردی. ئەم جاره شيان دوهم ئيشاره يه.

الوقاية»¹ ی داده نین بۆ پاراستنی بزویتی سهره تای «هوه» تهویش رهفتاریکی ناوچه ییه و ناشی به سهر هه موو نووسینی کوردیدا بهیندری.

¹ به لای هه ندی زمانه وانانه وه ته م پاشگره «هوه» یه نه ک «هوه» چونکه له هه ر جیگایه کی مومکین بیت بزویته که ی پیشه وه ی بپاریزریت پاریزراوه، به لگه ییکیش بۆ ته م باوه ره له وه دا دهیننه وه که له ریژه ی فه رمان «فعل امر» ی کوردیدا له به رته وه ی کو تایی ته و ریژه یه هه میسه هه ر بزویته، به شیک له کورده کان ته م «ر» ه لاوازه به نیازی پاراستنی بزویته که ی سهره تای «هوه» دهیننه ناو ریژه ی فه رمان چونکه دیاره بزوین به بزویته وه نالکی: تۆ ناتوانی تلفظ بکه ی «وه ره وه - بکه وه - بخۆ وه - بی هوه...» تا کونسانتیک دیت و بزویته که به خۆیه وه ده گریته... ته وه ی راستی بی من تا ئیستا نه مگوتوه «وه» یاخود «هوه» پاشگره هه رچه ند له بیرو را و لیکدانه وه دا به لای «هوه» دا ده چمه وه چونکه ته م بزویته لیتره و له شوینی تریشدا زۆر به رچاوه و ده وریکی گه وه ی هه یه له ئاخاوتنی کوردیدا، دیاره نابی ته م هه موو سهره تاته که یه له لایه ن بزویتی «ه» وه خۆرای بیته، ده رنه که وتنیسی له هه ندی حال و باردا نه بیته ره سه ن نه بوونی چونکه به شیکی زۆر له ده نگه کانی ناو وشه ی زمانی کوردی تی ده بردرین و دیتنه وه که سیس ری نییه بلی تی بردنه که به لگه ی نار سه نییه:

- چووم - ده چم - لیتره دا واوه که تی بردرا
- هاتم - دیم - هی نه ما
- شوو شتم - ده شووم - «شت» ون بوو
- خواردت - ده خووی - «ارد» رۆیی
- به ره لّلا - له به ره له لدا وه هاتوه...

هه ر به و جو ره ش بزویتی پیش نیشانه ی ته عریف «هکه» له زۆر شیوه ئاخاوتندا که که وته دوای بزویته وه تی ده بردریت وه ک:

- په نجه ره - په نجه ره که - نه گوترا و ناگوتری «په نجه ره - هکه»
- برا - برا که - نه گوترا و ناگوتری «برا - هکه»

واش ده بیت کونسانت دیت و ته م بزویته ده پاریزیت و ده گوتری «برایه که».

له هه ندی له هجه دا پاشکو ی «اسم الأشاره» که بزویتی «ه» یه، کاتیک به دوای وشه ی وه هادا هات که به «ه» کو تایی دیت تی ده چیت وه ک:

په نجه ره - ته م په نجه ره، له شیوه ی تر دا ده گوتری «ته م په نجه ره یه...».

-18-

له باره ی پاشگری «ک» هوه:

ئوهی له لاپه ره 129 و 130 و 131 دا نووسراوه له ژیر عینوانی [4 - پاشگری «ک» «ئا»] دا تهواویک له مه بهستی ناو «حه شارگه...» ی لاداوه، چونکه له ویدا باسی پاشگری «کا» کراوه که به دوا فیلدا دیت و له ئاینده دا ده بیته «کی - بزړکا، ده بزړکی» که چی له گوتاره که دا کومه لیک مه بهستی له یه کتر جودا له ژیر ئه و عینوانه دا کوکراونه ته وه که زور تیبینی هه لده گرن من له م چهند خاله ی ژیره وه دا کورته ییکیان ده نووسم:

أ- کافی «بندک، دستک» که بوونه ته «بهنده، دهسته» له هیچ روینکه وه له گه ل ناسینه که ی مندا یه کتر ناگر نه وه، ته نانه ت وشه ییکی وه ک «کوتک - کته ک» که

ده رنه که تنی بزویتی «ه» له به رای «هوه» که ده بیته پیشگر، شتیکی ناچار یه چونکه له و حاله ته دا چ کونسانت له پیشه وه نییه خوی پیوه بگریت، له بهر ئه مه نابیته به لگه ی نارسه نی بزویته که. کورته ی قسم له مه دا ئه وه یه که وا به ئاسانی ناتوانین بلین ئه م پاشگره، که ده شبیته وه پیشگر «هوه» یه نه ک «هوه». ئه و نووسه رانه ی ده لین هاتنی ئه و بزویته له به رای «وه» وه یا له کوتایی وشه کاندای ئاسان کردنی ده برینی بیژه کانه قسه ییکی بیچی ده که ن چونکه چ قورسای له وه دا په یدا نییه که له جیاتی «چومه وه» بگوتری «چوموه» له حالیکدا ناوی جیگه و ئاواپی هه یه له کوردستاندا وه ک «په سوه، بیژوه...» کوتایی یان به «وه» دیت و که س لییان وه ته نگ نه هاتوه: به لئ مومکینه بگوتری «په سوئی، بیژوی» به لام زوریش به جوړه که ی تری ده رده برن به تایه تی له رسته دا که ده لین «فلانه که س خه لقی بیژوه یه و خه لقی په سوه یه...». له مه ش بترازی. یه کیک له ریژه کانی رابردوی کوردی هه همیشه کوتایی به «هوه» دیت وه ک: دارا نووستوه، ئه مه م برده، کیت دیتوه؟ چهن دین رسته ش هه ن وه ک: ناوم برزوه، دایکی ژن خه سوه، دوا ی ژماره یه ک ژماره دوه... که هه موویان کوتاییان به «وه» دیت.

لیره دا پیویسته بلیم، ماده م ماموستا قزلیجی له ماده ی پیشگری «ک» دا به زور لایاندا قسه رانی کرده، ده بو له باره ی «وه، هوه» هه ش بخاته سه ر قسه کانی که بیژه ی «هوه» ده بیته پاشکوی به شیک له پریوژیشنه کان و به دوا ئه و ناوانه دا دیت که له بهر تاوی پریوژیشنه که دان وه ک:

- له هه ولیره وه بو سنه.
- به باب و باپیریشیه وه رای ناکه وی.
- له من و تووه خه لقی فیربوون.
- له من و تووه را خه لقی فیربوون.

له فيعلي «كوتان» هوه هاتوه ئه وپيش له په راويژي قسه كاني من به دهره چونكه «كوتك» و كafe كه ي گهردان ناكريټ وهك ئه و فعلا نه ي له «حه شارگه» دا به نموونه هاتوونه ته وه. ئه گهر گوترا بابه «كوتكا، ده كوتكي، ده كوتكينم، ده كوتكاند...» ئه وسا ده مانگوت ئه م كafe كه بو په يدا كردني ناوي «ئامير» ه پاشگريكي فيعله.

ب- كافي «بچووك كردنه وه» كه ئه وپيش له باسي ناو «حه شارگه...» به دهره، ده شي پي بگوتري «پاشگر» چونكه گورپينيك له واتاي وشه بچووك كراوه كه په يدا ده كات، به لام دياره پيوهندي به فيعله وه نيه.

ج- نيشانه ي «عهد و تعريف - لاپه ره 130 ي گوڤار» كه ماموستا خستوتيه ژير سه ره باسي پاشگري «ك»، له هيچ روويكه وه بهر ئه و سه ره باسه ناكه ويټ:

پاشگري «ك» له وشه ي وهك «كوتك، كوچك، كوتك، لانك...» دا بو ههر مه به ستيك بيت ته نها دهنگي كafe، كه چي نيشانه ي «تعريف» سي دهنگي سه ره له بهري «ه كه» يه.

ئه گهر جايه ز بيت «ه كه» به پاشگري «ك» بزميردريټ ده بي «وك» ش له وشه ي وهك «جلوكه، مه روكه، بزوكه...» به پاشگري «ك» له قه له م بدريټ، ههروه هاش هه موو پاشگريكي تري دهنگي «ك» ي تيدا بيت.

گوتم نيشانه ي «عهد و تعريف» و نه م گوت پاشگري «عهد و تعريف»، له مه شدا به ئانقه ست ئه م «ه كه - الف لام التعريف» ه م له مه فهومي ناو گوتاره كه دزيه وه چونكه ههر وهك نه شيا بخريته ژير عينواني پاشگري «ك» ههروه هاش ناشي پي بگوتري پاشگر: واتاي پاشگر ههر ئه وه ناگه يه ني كه له كوتايي وشه وه بيت.

هه لكه وتني وشه و كه رتي وشه له پيشه وه و له دواوه شتيكي رواله تيه و خوي به ته نها نا بيته هوي به شدار بوون له پيك هيناني وشه ي تازه دا. پيشگر و پاشگر و ناوگر وشه ي تازه داده هينن، واته «تدخل» له شيرازه ي وشه ده كهن و ده بن به كه رتيكي پيك هيننر و واتا به خشي وشه تازه كه. ههر بو يه يه كه كورده واري ناوي «عمر» ده كات به «عومبه ر» و دهنگي «ب» ده خاته ناو كلپشه ي وشه كه وه چ ناو گري له وه دا به كار نه هينا وه چونكه «عمر» و «عومبه ر» يه ك شتن و جوداوازيان له نيواندا نيه: ئه م «ب» ه ي ناو «عومبه ر» زياديكي فونه تيكييه ده م و راويژي به شيكي كورده واري له و شوينه دا حه زي لي ده كات ههر وهك «كه مه ر» ده كهن به

«که مبهر» وهيا به مه کينه ي «کساره» ده لّين «که ستاره» وهيا وشه ي «تسويه» ده که ن به «ته وسويه».

له وشه ي «عومبهر» دا دهنگي «ب» چۆته ناو کلّيشه ي وشه که وه به مه شدا به شيکي ريگه ي بريوه به ره وه ناوگري، به لام چونکه هيچ واتاي نه گۆريوه و چ وشه ي تازه ي دانه هيتاوه له ناوگري ده شوريت و ده بيته زياديکي فۆنه تیکی. ههروه هاش «که مبهر» له ته ک «که مه» دا.

له بابه تي «ه که» ي ته عريف نيشانه ي تر هه ن وه ک «ان» ي کۆ [پياوان، دره ختان] و پاشکۆي ناوي ئيشاره ت [ئهم پياوه- ئهم پياوانه] که ئه وانيش نابن به که رتي وشه و ناشي پينان بگوترئ پاشگر. بۆ ئهم ته رزه بيژانه زاراهي «نيشانه» به کار ديت که مامله تیکی په سه نده له گه ل وشه و ريزماندا. هه نديک زمانه وان هه ن «ده» ي «ده رۆم، ده خۆين...» و «ب» ي «برۆ، بخۆم...» و «نه» ي «نه رۆي، نه خۆين...» و «مه» ي «مه رۆن، مه خۆن...» يش به نيشانه داده نين. ئه و ليژنه يه ي «زمان و زانسته کاني» که من تيدا ئه ندام و ده مرستم تا ئيستا له ليکۆلينه وه کاني خويدا نه گه يشتۆته باسي ئه و وشانه ي له زيمني «وشه ي به ستراو» دا به ر تا قمي «نيشانه» ده که ون، به لام هه ر جاره که پيويستي تويزينه وه رووبه روي ناوه يناني تاک تاکه ي وشه کانمان بکات زاراهي «نيشانه» يان بۆ به کار ده هينين. دهنگي «ک» له ئاخاوتني کورديدا يه کيکه له دهنگه هه ره چالاکه کان که ده وري جوړاو جوړ ده بينن له دروست کردني وشه و له پيکه وه به ستنه وه ي رستان.. مامۆستا قزلجي له به شيکيان دواوه، خۆشم لي ره به پيشه وه باسي گرنگي ده وري «ک» م کرده، نووسه ري ديکه ش به گشتي (نه ک به تاييه تي) له نموناندا ئهم «ک» له يان باس کرده، به لام تيکراي ئه و بۆچووانه بخريته وه سه ري هه ک هه ر بايي سه ره تاييکي باسه که ده که ن.

لي ره دا دوو نمونه ي عه تتيکه له به کاره يناني دهنگي «ک» ده خه مه به رچاوي خويته ر. يه کيک له و دووانه، به ر له ئيستا، که وتۆته ناو نووسينه وه، ئه وي ديکه يان يه که م جاره لي ره دا باس ده کریت. نمونه باس کراوه که ناوي ياري «دايه مه مدۆره کينه» يه که له کويي و شوي تي نزیک به و پيني ده لّين («دونگ له مه ري») رهنگه «گورگ له مه ري» بووي تي و گۆرابي تي چونکه يه کيک له و گه مه يه دا ده وري گورگ ده بيني تي و خوي له مه ر ده دات»،

دیاره وشە کە بەپێی دەستووری زمان و ریزمانی کوردی «دایە مەمدۆرینە» بوە و ناوگری «ەک» خراوەتە ناو کلیشە ی پاشگری «اند» کە لە ریزە ی فەرماندا دەبیته «ینە - دۆراندت، دەدۆرینت، بدۆرینە». بۆیەش پێی دەلیم ناوگری «ەک» چونکە:

1- چۆتە ناو کلیشە ی بەشیکی وشەو

2- ناویکی تازە ی داھیناوە بۆ جوړیک لە یاری و گەپ.

نموونە باس نە کراوە کە فیعلی «راوەستەکی» یە کە لە دەورووبەری خۆم بە زۆری بیستوو. لەم فیعلەدا دوو رەفتاری بەرچاو کراوە:

1- فیعلی «راوەستە» گێردراوەتەو بۆ سەر بنجی خۆی کە لە بنەرەتدا «وەستا، دەووستی، بووستی» یە.

2- ناوگری «ەک» خراوەتە نیوان دوو دەنگی کۆتایی وشە کە.

دیاره گۆرانیکیش لەو بە کارھینانەدا بەسەر واتای «راوەستە، راوەستی» ی عادی تیدا ھاتو چونکە کە دەگوتری «راوەستەکی» مەبەست ھەر «راوەستان» ی عادی تە نییە بەلکوو ئەو راوەستانە یە کە وردبوونەو وەیا گلەیی کردن وەیا مەبەستیکی تایبەتی بەدوادا دیت.

لە وشە ی «دایە مەمدۆرە کینە» بێر بۆ وشەکانی وەک «شلکینە، نیکسکینە، زەردینە، ماشینە، ترخینە، جگینە، قرقینە، وەردینە...» دەروات، بەلام لە رووی ریزمان و وشەسازییەو قیاسی ئەو لەوان ناکری چونکە «ینە» ی کۆتایی «مەمدۆرینە» شیوە ی پاشگری «اند» ە لە ریزە ی فەرماندا و پاشگریکی لە مەر فیعلە، کەچی «ینە» ی دوا ی وشەکانی تر پاشگری بەرە ی ناو و سەربەخۆیشە چونکە لە شتیکی دیکەو نەھاتو وەک «ینە» کە ی تر کە لە «اند» ەو ھاتبوو.

د- لە بارە ی «شەوکی، بەیانەکی، راستەکی، چەپەکی، لاوکی...» یەو:

لە گوتارە کەدا (لەپەرە 130، خالی 6 - 7) ئەم پاشگرە ی «ەکی» ش ھەر لە ژیر عینوانی پاشگری «ک» دا باسکراوە. دیارە لە شکلدا «ک» و «ەکی» ھەر ھیندە یە کدی دەگرنەو کە لە ھەردوو یاندا دەنگی کاف ھە یە، لەو بەولاو نە بەشکل و نە بە واتا و نە بە جوړی لە کارھیتان خزمایەتیان لە نیواندا پەیدا نابێ. لێرە بە پیشەو ئەم «ەکی» یە لە لایەن لیژنە ی زاراوە زانستیەکانی سەر بە کۆری زانیاری کورد،

كە خۆم دەمراستی بوم، نەختیک بە پیتی پینویتی فەرمانی زاراوه دانان لێی کۆلراووتەو (لاپەرە 439 – بەرگی چوارەمی گوڤاری کۆری زانیاری کورد 1976) و لە داھینانی زاراویدا بە کاریش ھاتو (لاپەرە 442 – 475 ی ھەمان گوڤاردا).

لەو شویتانەدا لێژنە ئەم پاشگرە «ەکی» بە ئەداتی نەسبەت داناو ھەک کە «ی» لە کۆتایی بەشیک و شە ی کوردیدا دەوری نەسبەت دەبینیت. ئەمە ی خوارو ھە سەرەتای قسەکانی لێژنە یە لە بارە ی ئەم پاشگرە و بە کارھینانی لە دارشتنی وشە و زاراو ی تازەدا:

(لەم کارە ی داھینانی زاراو ھەوا گەلێک جار رێژە ی نەسبەتی تیدا بە کار دیت لێژنە خۆ ی لە «ی» تەقلیدی دزیو ھە بو پاشگرێکی تر کە ئەویش ھەر بو نەسبەتە و زۆریش لە تاکە دەنگی «ی» لە بارترە بو ھاتن لە دوای زوربە ی وشانەو ھە. لە کوردیدا دەگوترێ «لاو ھەکی، دەرەکی، ناو ھەکی، سەرزارەکی، شەو ھەکی، بەیانەکی، رۆژەکی، پێشەکی، پاشەکی، رەمەکی...» کە ھەموویان رێژە ی نەسبەتەن و گونجاوترین لەو ھە ی بەھۆی «ی» پێک ھاتبان. ئەو ی راستی بی پاشگری «ی» نەسبەت لە بنەرەتدا بو دەربرینی نەسبەت لە گەل شار و ولات و عەشرەت و گەل و شتی ئەوتوویدا بە کارھاتوو ھە، ئیستا نووسەران خەریکن لە گەل وشە ی و ھە ی بە کاربێنن کە ھەرگیز کورد لە گەلێاندا بە کاری نەھیناو ھەک وشە ی ئاو ھەلناوی عادەتی «جوان، ئازا، سور، زەرد، تیر... ھتاد». ئەم وشانە کە پاشگری «ی» یان چوو ھە دوو ھە بنە ئەبستراکت ھەرچەند پێشگرە کە لە ھەمان کاتدا بو نەسبەتیش بە کار دیت. لێژنە وای پەسەند کرد لە جیاتی پاشگری «ی» لەم شویتانە و شویتنی ھەک ئەواندا پاشگری «ەکی» بە کاربێنیت).

[«جوانەکی، ئازایەکی، سوورەکی، زەردەکی...» بە واتای «جمالی، اقدامی، احمری، اصفری...»، ناو ئەبستراکتە کە شیان دەبیتە «جوانەکیەتی – جمالی، ئازایەکی – اقدامی، سوورەکیەتی – الاحمری، زەردەکیەتی – الاصفری...» (بنواری لاپەرە ی 439 گوڤارە کە، دواتریش لە لیستە ی زاراو ھەکاندا ئەو وشانە دەبینیت کە بە تازە یی پاشگری «ەکی» لە گەلێاندا بە کارھاتوو ھە.)]

ئەم بوچوونە ی لێژنە، وا دەزانم، بوچوونێکی راست و دروستە، تەنانەت ئەگەر پێشنیازە کە شە و ھەرنەگیرێ لە داھینانی وشە ی تازەدا لەو ھەدا نیشانی پێکاو ھە کە دەلی پاشگری «ەکی» بو نەسبەتە.

به پي بيروباوه پري ناو گوتاره كه ي ماموستا قزلجي پاشگري «هكي» بو ديارى كردنى:

1- كات و زهمان «بهيان - بهيانه كي، شهو - شهوه كي».

2- لا «جهة» «لا- لاوه كي، راست - راسته كي، چهپ - چهپه كي».

نهختيك وردبوونه وه به چاوى ماملهت دهري دهخات كه په دابوونى واتاي «كات، لا» لهم وشانه دا شتيك نيه پاشگريه كه پيكي هيتاييت چونكه ناشكرايه واتاي كات له وشه كاني «بهيان، شهو» دايه واتاي «جهة» يش له وشه كاني «لا، راست، چهپ» دايه. ته گهر هاتبا پاشگريه كه له وشه ي وهك «بهرد، دار، ئاو، ههنجير، كارس، چويله كه...» واتاي «كات» وهيا «لا» ي په دابوونى ده مانگوت دياره ته م پاشگريه بو داهيتاني «كات، لا» له وشاندا به كار ديت. فهرموو سه يري وشه ي «سهرزازه كي، سيجرته كي، ره مه كي...» بكه، كوا واتاي «كات، لا»؟ راستى مه سه له كه ته وه يه كه ليژنه بو ي چوه: ته م پاشگريه له كورديدا به دوا كو مه ليك وشه دا هاتوو بو ده بريني واتاي نيسبهت له وشانه دا ئيتر كاتيان تيدا بيت يا شتيكي تر، هينده هه يه ههست به وه ده كر يت كه وشه كان به زوري واتايكي «ظرفية» ده دن به لام وانويه پاشگري «هكي» «ظرفية» ه كه ي په دابوونى ديت. واتاي «كات، لا» ش له وشانه دا له وه وه ديت كه «ظرف» به واتاي ته قليدى يا «ظرف زمان» ه يا «ظرف مكان» ه. به پي ده ستوره كاني ريزماني كوردى چ گرفت له وه دا نيه بگوتري «سه ره وژيره كي تينيشتين».

-19-

له باره ي خالي نويه م كه له لاپه ره 131 باس كراوه:

قزلجي بو ته وه چوو كه دهنگي «ك» له فيعله كاني وهك بزرگان، دامرگان، نووسكانه وه، هه لئروشكان...» دا پاشگريه و تهو «ا» يهش كه له دوايه وه ديت نيشانه ي «مصدرية» ه وهك كه له وشه كاني «خورا، كرا، برا...» دا نيشانه ي «مصدرية» ه.

له پيشه وه ده بې ئه وه بليم فيعله كاني «خورا، برا، كرا» ريژه ي «مبني للمجهول» ن كه له ويډا پاشگري «را» هه يه نه ك ته نها «ا». من له كتيبولكه ي «حه شارگه...» دا به دريژي باسي ئه م پاشگرم كردوه و نابي ليړه دا پييدا بيمه وه. به لام هه ليكم بو هه لكه وتوه كه قسه يكي خوم له باره به وه راست بكه مه وه: له سه ره تاي لاپه ره 29 ي ئه و كتيبولكه دا گوتومه، له مه و بهر هيج كه س له زمانشناسان باسي ئه م پاشگري نه كردوه كه چي دواتر كتيبي ريژماني يه كيك له پوله كاني قوتابخانه ي ناوه نديم كه وته به رچاو كه له ويډا له نيوان پاشگريه كاندا باسي «را» كراوه. من ئه گه ر زووتر ئه مه م ديتبا هه رگيز پشت گويم نه ده خست به لگه شم ئه وه يه كه ئيستا له خومه وه ئه و سه هوم راست ده كه مه وه. به لام له و كتيبه دا له باره ي «را» وه هه له يكي به رچاو كراوه كه ديت و ده ليت بو فيعلي ئاينده ي «مبني مجهول» پاشگري «ري» به كار ديت كه چي زور ئاشكرايه هه ر پاشگري «را» ي رابردوه له ئاينده دا ده بيته وه «ري» ئه مه ش مامله تيكي «تصريفى» يه وه ك چه ندين مامله تي تر كه له گه ل فيعلي كورديدا ده كريت. به نمونه ده ليم ئه م ده نگه ي «ا» له كو تايي سي جوړه فيعلدا ده بن به «ي» كاتيك كه ريژه ي ئاينده يان يي ده دريت:

1) ترس	ترسام	ده ترسيم
2) بزركان	بزركام	ده بزركيم
3) ديتران	ديترام	ده ديتريم

جگه له مانه فيعلي ديكه ش هه ن كه ده نگي «ئه لف» يان له ئاينده دا ده بيته «ي»

هه رچه ند «ئه لف» ه كه شيان له كو تايي وشه كانيانه وه نايه ت:

1) رماندن:	رماندم	ده رمينم
2) بزواتن:	بزاوتم	ده بزويوم
3) سپاردن:	سپاردم	ده سپيرم
4) قه لاشتن:	قه لاشتم	ده قه ليشم
5) پاراستن:	پاراستم	ده پاريزم

هه موو ئه م فيعلانه ش له «تصريف» دا به يي ده ستوور له رابردوه وه بو ئاينده و بو فه رمان ده گوړين، كه ئيره جيگه ي كوتانه وه ي ئه م باسه به ربلاوه ي تيدا نايته وه.

دەگەریمەو سەر گوتارە کە ی مامۆستا قزلی.

بەلای منەو لە فیعلی «بزرگان، هەلتروشکان، ئالۆزکان، پەشوکان...» و هی تری وەک ئەواندا سەر لە بەری «کا» نەک تەنھا دەنگی «ک» پاشگرە. بەشیک لەو فیعلانە هەل دەگرن تەنھا «ا» یان بەدوادا بێت وەک «ئالۆز – ئالۆزا – ئالۆزکا» کە ئەمە راستییەکە زۆر بە روونی و ئاشکرا بێ بەلگە ی ئەو بە دەستەو دەدات کە وا جارێکیان پاشگری «ا» فیعلە کە ی دروست کردووە جارێکیان پاشگری «کا». بۆ رەواندنەو ی ئەو بۆچوونە ی کە دەشلی ئەلفی ئەو فیعلانە نیشانە ی «مصدریە» ن بەلگە ی زۆر بەهێز هەن:

1- وشە ی وەک «ترس، نەخش، قەلش، سور، خول...» خۆیان «اسم مصدر» ن و واتای تەواویان هەیه، دیارە ئەلفیکی پاشگر دیت و دەیانکاتە فیعل «ترسا، نەخشا، قەلشا، سور، خولایەو...». سەلیقە ی زمانناسانە پیمان دەلی دەوری ئەو ئەلفە لەو فیعلانەدا هەر ئەو نێیە کە نیشانە ی «مصدریە» ه بەلکو وێرای نیشانە بوون دەوری بیک هینانی فیعلیشی دیتوو. ئەم راستییە جارێکی تریش لە خالی دوهمدا دەردە کەوێتەو.

ئەلفی فیعلی «ترسا، سووتا، ئالۆزا» جارێکی تریش بەو دەدا مەعلوم دەبێ کە بەشیکی بنجی فیعلە کانه نەک تەنھا نیشانە ی «مصدر» ه کە لە ئایندهدا بە شکلی «ئ» دیتەو و تی ناچیت. (پیش ماو هینکی کەم نمونەم لی هیناوه). فیعلی دیکە هەن کۆتاییە کە یان بە «ا» دیت بەلام لە ئایندهدا تی دەچیت لەبەر ئەمە دەبێ جودایی نێوان ئەمانە لە گەل ئەوانی تردا دەربخستری وەک لەم نمونانەدا روون دەبیتەو:

• کیلان	کیلام	دەکیلم
• ویران	ویرام	دەویرم
• هەلستان	هەلستام	هەل دەستم
• راولستان	راوہستام	راوہوہستم

وشە ی «هەلستان – هەل وەستان – راولستان» کە تینەپەرە ئەگەر بە واتای پەککەوتن بویایە دەبوو بگوتری: وەستام، دەوہستیم چونکە یە کیک لە تاییە تیه کانی ئەو فیعلانە ی کە ئەلفە کە ی کۆتایی یان لە ئایندهدا دەبیتە «ئ» ئەو یە کە لەو چۆرە فیعلانەن لە چاو غیری خۆیاندا بیهیزن چونکە فاعیلە کانیان خواشت و

ئيرادهيان نيه له وهی روودهدات هه ر بويهش بو من له سالی 1973 له گوتاری «دهوری «ی» له ریزمانی کوردی» دا بهو فیعلانهی وه ک «سووتام، برژام، رامام – دهسووتیم، دهبرژیم، ده ریمیم» که ئه لفه که یان له ئاینده دا ده بیته وه «ی» گوتیم «فیعلی روودان – افعال الوقوع». له رووی هیزه وه فیعلی کوردی 3 جو ره:

- 1- تیپه ر.
- 2- تیپه په ری عاده تی.
- 3- تیپه په ری بیه تی.

ئهم به شه بی هیزه 3 لکی لی ده بیته وه:

- 1- لکی فیعلی وه ک: سوان، رژان، برژان.
- 2- لکی فیعلی وه ک: ئالوزکان، بزکان، په شوکان.
- 3- لکی فیعلی «مبنی للمجهول» وه ک: کوژران، دیتران، خوران.

ئهم قسانه زوریان به به ره وه یه، من لیان ده برمه وه.

که ده لیم له «بزکا، په شوکا...» دا سه رله به ری «کا» پاشگره نه ک ته نها «ک» ئه و راستیه م ره چاو کرده که وشه کان به ره له وهی بین به فیعل، دهنگی «ک» یان له کو تاییه وه نه هاتوه تا کوو له حاله تی فیعلیه تیشدا هه ر بو وشه ئه صلییه که ی حساب بکه ین: که س نه ییستوه گوترا بی «بزکا، په شوک، ترووشک...» تا کوو فیعله کانی «بزکا، په شوکا، ترووشکا...» به تا که دهنگی «ا» بوویته فیعل «نووزایه وه، نووسکایه وه» ئه وانیش که له «نووزه» وه وه رگیراون به پاشگری «ا، کا» بوونه ته فیعل.

به لای باوه ری منه وه ئیشکال که هه بی له فیعلی وه ک «داچله کین» دا هه یه، که به دوو جو ر تصریف ده کری بو ریژه ی ئاینده:

داچله کین، داچله کیم، داده چله کم / داده چله کیم

له شیوه ی یه که مدا ئه و «ی» هی دوا ی کافه که له ئاینده دا تیده چی ت «داده چله کم»، له شیوه ی دوه مدا تینا چی ت و هه ر ده لپی له فیعلی «داچله کان» ه وه هاتوه، که به پی ده ستوور ده بیته «داده چله کیم». ئه گه ر به سه لمینین «داده چله کیم»

له «داچله کیم» هوه هاتوه ده بی سه لمینین که «ی» له وشه ی «داچله کین» دا
بوته «ی» له «داده چله کیم» دا: «داچله کیم، داده چله کیم».

که چی وه ک ده زانین هه موو ئه و فیعلانه ی له پیش نوونی چاو گیانه وه «ی» هه یه له
ئاینده دا لییان ده قرتیت:

• خزین	خزیم	ده خزم
• نووسین	نووسیم	ده نووسم
• فرین	فریم	ده فرم

من له نووسینی لیره به پیشه وه مدها گوتومه، ئه و دهنگه ی «ی» که گه لیک جاران
فیعلی له وشه ی تره وه دروست کردوه وه ک «له رز، له رزی...» بویه پیی نالییم پاشگر
چونکه له ریژه ی ئاینده دا تی ده چیت: له رزیم، ده له رزم. ئه گه ر تی نه چووبایه جیی
خوی بوو به ویش گوترا بایه پاشگر چونکه دیاره به دوا «اسم المصدر» دا هات و
کردییه «فیعل». وا ده زانم تیچونیی دهنگی «ت» له فیعله کانی که سی دوهم و
سییه می تاکدا وه ک «ده رۆی» (له جیاتی ده رۆیت)، «ده خوا» (له جیاتی ده خوات)
به لگه یه بو راناو نه بوونی دهنگه که ی «ت» له و شویتانه دا.

-20-

له لاپه ره 131، له ژیر عینوانی «5- هاتنی راناوی لکاو...» دا ماموستا قزلجی چهند
بیرو رایه کی ده بریوه هه ندیک تیینی هه لده گرن:

أ- له لاپه ره 20 گوته ییکی ماموستا وا راده گه یه نی که من گوتیبیم نابی تۆزینه وه ی
میژوویی بکریت بو دۆزینه وه ی بنه مای وشه ی کوردی... ئه وه ی راستی بی من له و
کتیبولکه ی «حه شارگه...» دا هه ر ئه وه نده م گوتوه که ده بی نر خاندنی وشه ی کوردی
له شیوه ی ئیستا که ییدا بیت نه ک له شیوه ی کۆنیدا به و مانایه که ناشی ئاخوتنی
ئیستا که مان به هی کۆنی به ر له هه زاران سال بگۆرینه وه هه رچهند بشتوانین شیوه ی
ئو کۆنه ئاخوتنه له هه ناوی میژوو ده ر کیشینه وه. واده زانم له مه دا چ گرفتیک په یدا
نابی ماموستا قزلجیش هه ر له و باوه ره دایه به لام وادیاره قسه کانم ئه وه نده روون
نه بوون که گومانی داخوازی مه نع کردنی تۆزینه وه ی میژوویی لی نه کری. به لای

منه وه ئه م جوړه توژينه وه يه نه ك هه ر ه وايه به لكوو له پيوست پيوست تره چ له زمان بيت چ له ميژوو بيت چ له هه ر شتيكي تری سهر به كوومه لايه تي كورده وارييه وه بيت چونكه ئيمه هيچ گوشه يتيكي بوونمان رووناك نييه. رووناكيش نايي به توژينه وه ي ميژويي نه بيت. من له م لايه نه وه هينده به په روشم تاكوو جاريكيان نووسيم، نه وه ي پيوهندي زماني ئيستاكه مان به هي سهرده مي ئاويستا و كوئتره وه دهربخات ده بي په يكه ري زيړي بو دروست بكريت و به قاره ماني كوردايه تي بزميرريت...

ب- له شپوه ي ئاخوتني كرمانجي سه روودا نه وه ي له پيش فيعلي تيپه ره وه ديت «راناوي لكاو» نييه هه روه ك له ئينگليزيدا كه ده گو تریت:

I came
He said
You go

ئهم ((I, You, He)) ي راناوي لكاو نين.

وه ك من بو ي ده چم له كرمانجي سه روودا له فيعلي رابردووي تينه په ر و له هه موو ئاينده ينيكدا راناوي نه لكاو و لكاو دين. به لگه ي ئهم بوچوونه، جگه له سه ليقه، له وه وه ش ديت كه راناوي «من» له هه موو كرمانجي خواروودا راناويكي نه لكاوه. هه روه ها راناوي «ئيمه - مه، نه وان - وان، تو - ته، ئيوه - وه» هه موويان نه لكاون و له يه ك سه رچاوه شه وه هاتون. له گه ل ئه مه شدا بوچوونه كه ي ماموستا قزلجي سه رنج راده كيشيت ليكدانه وه ش هه لده گريت.

ج- پيشكه وتني راناوي لكاو له فيعل، وه ك كه ماموستا قزلجي نموونه كاني «نه مگرت، نه تگرت، نه مانگرت...» ي له تاكه ويته ي نه فيه وه بو هيناوه ته وه ديارده ينيكه له زماني كورديدا ده گه رپته وه بو طه بيعه تي راناوي لكاو كه جيگوركي ده كات له رسته دا. ئهم ديارده يه هه ر له نه فيدا به دي ناكريت به لكوو له زور باري تردا به رچاو ده كه وپت. نه و فيعله تيپه رانه ي كه پيشگريان پيوه يه هه ميشه له رابردودا راناوه لكاوه كانيان ده كه ويته پيشه وه:

- هه لمانگرت
- دامگرد
- وه رتانگرت

چه نديكيش بهر كار ديار بيت له ريژهي رابردوودا راناوي لكاوي به دواوا ديت و
راناوه كه ده كه ويته به رايبى فيعله كه:

- گوښتم خوارد
- مالمان ماشت
- ماستى فروشت
- دارتان سوتاند

تا مومكين بيت راناوي لكاو به يه كه م كه رتى فيعله كه وه دهنوسيت:

- ده مگرد
- نه مده گرد
- هه لم نه ده گرد
- روژيكم هه ل نه ده گرد

هه ر ئه م جوړه بزوزيه و چالاكييهي راناوي لكاو بوو واى كرد من پيشنيار بكه م پيى
بگوتري «راناوي چالاك».

كه واته پيشكه وتنه وهي «راناوي چالاك» له فيعل، به پيى ئه وه دستوورانهي كه ئيستا
شيوه تاخوتنى كرمانجى خواروو ده خه نه گه ر ديارده ييكه له مه ر راناوي چالاك و
خاسيه ته كاني.

د- واده زانم نمونه كاني لاپه ره 133 ي گوڤار كه دواتر به نمونهي شيعري شيوهي
هه ورامى ده ر خسترون «ويم، ويت، ويش، ويمن، ويتان، ويشان» برتتين له راناو و
شه ييكى تری به واتاي «خو» به و پييه ده بنه «خوم، خوت...». كه ئه مه واپي، به لاي
منه وه، وشه كان له وه ده شوپين پيان بگوتري «راناو» وشه ييكى دارپژراو دروست
ده كه ن كه به پيى واتا كه ي داخوازي دستووري له كارهيان ده كات. له گوتاريكي
خوم باسي «سووريكي خامه به ده وري راناودا» نه ختيك به دريژي له م «خو» يه
دواوم..

«...»

له كۆتايي ئهم به سهردا چوونه وه يه دا ههر ئه وهنده ده ليم، چه نديكي به ناوي وه رامدانه وه
وه يا روون كردنه وه وه يا لئ نه سه لماندن خه ريكي گوتاره كه ي ماموستا قز لجي بم،
نرخي گوتاره كه گه ليك له وه ي پتر به به ره وه ده مينيتته وه كه ئه و ته رزه پيوه
خه ريكي بوونه له منه وه يا له يه كيكي تره وه به گوتاره كه وه ديار بيت.

«...»